

דברי חכמה

ישראל במלחמה

"המשמעות של משפחה זה, שאף אחד לא נותר
מאחור או נשכח" / דיוויד אוגדן סטיירס

"גילינו שהעולם לא אוהב אותך כמו שהמשפחה שלך
אוהבת אותך" / לואיס זמפאריני

גיליון מס. 2811 * ל' שבט תשפ"ד * 9 פברואר 2024

כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: דורית צחור dorittb1963@gmail.com

יום המשפחה חל בתאריך העברי ל' בשבט (השנה ב-9.2), זמן בו משפחות מתכנסות כדי לחגוג. חגיגה שנתית זוהי מסורת אהובה, המסומנת במפגשים משמחים ופעילות משמעותית שחוגגות את התא המשפחתי.

- השנה, יום המשפחה מקבל משמעות אחרת לגמרי עבור משפחות רבות:
- אלה שמייחלות ליקיריהן לחזור הביתה בריאים ושלמים במהרה מהשבי.
 - אלה שיקיריהן כבר לא איתם.
 - אלה שנמצאות מחוץ לבית כבר 4 חודשים, ללא צפי חזרה הביתה, ועם הרבה קשיים לאור המציאות החדשה שנכפתה עליהם.
 - אלה שיקיריהן משרתים במילואים ולא רואים האחד את השני/ה תקופות ארוכות מידי.
 - אלה ששרדו את התופת ורק רוצים לחזור להיות מי שהיו קודם, להיות שוב משפחה רגילה ואנונימית.

השנה, כולנו מייחלים לאיחוד משפחות, לימים טובים יותר, שקטים יותר, חזרה לשגרה ולשפיות, שכל השבויים והשבויים וכל החיילים והחיילות יחזרו הביתה במהרה.

פינת הנוסטלגיה החולפת עם רוח הזמן

1. זיכרון יקר בן ארבע שנים - השבוע לפני ארבע שנים נפרדנו מבוב וניו. אני לא כל כך יודע למה פתאום נזכרתי בבוב וניו שמותו סגר בשבילי תקופה רבת משמעות בחיים. אבל משום מה נזכרתי, ואני יודע כבר שבגילי עם הזיכרון לא מתווכחים. אז חזרתי לדברים שכתבתי בספר הפנים לאחר ההלוויה המרשימה של בוב, כי מצאתי את הדברים שכתבתי אז עדיין יפים גם היום. ובתגובות מצאתי כבונס גם כמה צילומים שנתנו לי בעיטה נוסטלגית חזקה בתודעה.

2. בוב וניו הגיע אלינו אי שם בתחילת שנות השבעים. פליט נואש של מלחמת וייטנאם שבעיקר שתק עליה. הוא היה גבוה מזוקן, ורוב הזמן הוא נראה כמו האח האובד של וילי נלסון. עבדנו יחד בפרדס כמה שנים טובות. כולנו היינו אז צעירים וחלקנו גם יפים, והייתה שם הרבה כימיה בין האנשים בפרדס. אפשר לומר בזהירות שבעת ההיא היינו מאושרים. בשלב מסוים בוב החליף את ג'ייסון פרלסון בריכוז הפרדס. וכל יום בדרך לפרדס, שנמצא על יד אילת השחר בשטח שנקרא "דרוז" לא רחוק משטח 100, בוב היה מחליף מהלך בנאמנות גדולה בדיוק במקום שבו ג'ייסון היה מחליף מהלך בעלייה לאילת השחר. כי בוב רצה לעשות בדיוק כל מה שג'ייסון עשה כאשר ריכז את הפרדס.

3. בוב היה רפובליקני בדם, אני הייתי סוציאליסט, מה שהרפובליקנים מכנים בבז' 'פרוגרסיבי', אבל היינו חברים טובים. ובתקופות של בחירות, בארה"ב או בארץ, היינו מתווכחים ומכסחים אחד לשני את הצורה ברוח טובה. לפעמים כדי להקניט הייתי קורא לו "קומרד בוב" והוא היה מחייך מרוצה. ותמיד כאשר הוויכוח היה מתלהט הייתי בודק ורואה את הזיק המחויך שבעיניו ויודע שזה בסדר שאנחנו לא נריב גם הפעם.

4. בשנים האחרונות בוב חלה והתרחק מהמקומות שבהם היינו נפגשים, אבל עדיין היה יושב במרפסת ביתו ומשוחח בשמחה גלויה עם כל מי שחלף ועבר על פניו. תמיד צוהל לקראתך ומאיר פנים.

5. היום יום שני 3.2.20 בשעה 15:30 טמנו את בוב בחורשת הזיתים בטקס צבאי אמריקאי מלא. עם דגל ארה"ב שקופל כמו בסרטים בידי דייב ואריק. ודייב דבולט לבש את המדים של בוב, שבפעם האחרונה הוא לבש אותם כאשר השתחרר מהצבא האמריקאי אי שם בשלהי שנות השישים, וניהל את הטקס על כל פרטיו בדקדקנות רבה. כי ככה בוב ביקש ללכת. וככה הוא הלך. היה שלום קומרד בוב וינו יקרת לנו מאוד. מאוד.

6. את התמונה הזאת צילם והניח בתגובות **צלם הבית** האחד ואין שני לו **דרור ארצי**. התמונה הנהדרת הזאת אומרת כל כך הרבה על כפר הנשיא שממש אין צורך להוסיף עליה אפילו מילה אחת.

7. את התמונה השנייה הביאה בתגובות רותם פרלסון, וגם היא פצצת נוסטלגיה שהוטמנה בתוך הזמן כמו מטען צד. היא צולמה לפני חדר האוכל בפרדס דרוז. והאנשים המצולמים בה מזמן כבר לא נראים כמו שהם נראים בתמונה. בכל אופן תאמינו או לא, כך היינו באמת. אשמח אם תצליחו לזהות את הלא מזהים

אסון המסוקים

1. אחת הבעיות באסונות חדשים שהכאב שהם מחוללים מכסה על כאבים מאסונות ישנים יותר. ב-4 בפברואר שנת 1997 שני מסוקי יסעור נושאים בבטנם 73 חיילים המריאו משדה התעופה מחניים ללבנון והתנגשו זה בזה מעל עמק החולה. באירוע נהרגו כל 73 החיילים כולל אנשי הצוות של המסוקים. באותה עת האירוע נחשב לאסון התעופה הגדול בעולם שהיו מעורבים בו מסוקים.

2. ב-4 בפברואר שנת 1997 אחר הצהריים עצר מ. בצומת כפר הנשיא ראש פינה לשני חיילים שמיהרו נורא לשדה התעופה מחניים. החיילים עלו על הרכב ודחקו בו למחר "כי המסוקים שלהם עומדים להמריא והם כבר מאחרים". מ. נסע מהר מאוד. ואכן כאשר הגיעו לשדה התעופה המסוקים כבר חיממו מנועים וכמעט שהמריאו בלעדיהם. שני החיילים רצו מהר והספיקו ברגע האחרון לעלות. מאז מ. לא עוצר יותר לחיילים בצומת כפר הנשיא ראש פינה.

3. בצילום, אתר ההנצחה לחללי אסון המסוקים שהוקם ליד קיבוץ דפנה, שתושביו גולים כעת מבתיהם בעקבות המגה אסון בשבעה באוקטובר.

פינת הקריקטורה השבועית:

• משנכנס אדר א' (עדיין לא) מרבים בשמחה

שנת תשפ"ד היא שנה מעוברת בה יש חודש נוסף, והוא אדר א'.

(אגב, השנה הזאת 2024 גם היא שנה מעוברת, ועל זה אני מבטיחה לכתוב לקראת ה 29 בפברואר).

שנה מעוברת כמו אישה מעוברת (בהריון), היא שנה שיש בקרבה "תינוק" קטן – חודש נוסף. למה צריך לעבר את השנה?

או! טוב ששאלתם! אני אשמח להסביר:

הלוח העברי הוא לוח ירחי (לונארי). החודשים ממולד הירח ועד מולד הירח בחודש הבא הם בני 29 או 30 ימים. בסך הכל 354 ימים. אבל לוח השנה הקוסמי הוא לוח שמש (סולארי), ובו 365 ימים בשנה. זהו הלוח של עונות השנה. מהיום של תחילת החורף השנה עד יום תחילת החורף בשנה שתבוא יעברו 365 ימים.

אם כך, לשנה הירחית חסרים 11 ימים, ולכן, כל כמה שנים צריך להוסיף חודש נוסף, ממולד עד מולד. כל כמה שנים? כל שלוש או שתי שנים. בסך הכל צריך להוסיף 7 חדשים במשך 19 שנים. לא אכנס כאן לחישוב שנותן לנו את השנים המעוברות, אבל מי שמעוניין לקבל את ההסבר, אשמח אם יצור אתי קשר.

למה דווקא להוסיף אדר? כי אדר הוא החודש האחרון של השנה! במקורותינו החודש הראשון היה חודש ניסן, ומכאן שחודש אדר הוא האחרון, ולכן מוסיפים עוד חודש אדר. החודש הנוסף הוא אדר א', והוא חודש פשוט ללא חגים (פורים חל בחודש אדר ב'), ובכל זאת כדי שהצער לא יהיה גדול כל כך, מציינים "פורים קטן" בי"ד באדר א' ושושן פורים קטן בט"ו באדר א'.

שורה תחתונה: משנכנס אדר ב' מרבים בשמחה.

בשבת הקרובה ראש חודש אדר א', ונברך בברכה: חודש טוב.

ואגב: הלוח המוסלמי גם הוא לוח ירחי, אבל בלוח המוסלמי אין עיבור, ועל כן, חודש הרמדאן והחגים חלים בעונות שונות (כל שנה 11 ימים מוקדם יותר).

• ט"ו בשבט של ותיקי הגליל

כבר שנים רבות חוגגים ותיקי הגליל את ט"ו בשבט בהתכנסות, בסירים ובהופעה אמנותית מרשימה.

בשנה שעברה בט"ו בשבט ירד גשם חזק. בשנה שעברה התחוללה ביום החגיגה שלנו רעידת אדמה קשה בטורקיה, ובאמצע ההופעה בבית העם בכפר בלום, גם מתחת רגלינו רעדה האדמה, אבל הייתה זו רעידה קלה, והדלתות שנפתחו נסגרו שוב בלי שאף אחד נאלץ לצאת את האולם. על הבמה היו יהודה עדר ומיקי קם, שהקסימו והלהיבו את הקהל. מכיוון שכבר כתבתי על כך בשנה שעברה לא אמחזר שוב את דברי.

השנה לא הייתה רעידת אדמה בטורקיה. השנה, תשפ"ד, וליתר דיוק בחג שמחת תורה, רעדה האדמה בכל כוחה והכתה בנו, מהנגב המערבי ועד מטולה.

מחצית מוותיקי הגליל פונו מיישוביהם לבתי מלון בסביבת הכנרת ובמרחקים גדולים יותר. אבל את מסורת ט"ו בשבט של ותיקי הגליל לא הפסיקו, וכל עובדי, ובעיקר עובדות העמותה הכינו אירוע חליפי בבית גבריאל. וכמובן שירדד גשם סוחף, אבל בשטח בית גבריאל היה חום של ממש אצל המשתתפים. ההתרגשות של הפגישות במקום, הייתה עצומה: חיבוקים ונשיקות, החלפת אינפורמציה בין מפונים במלון אחד לאחרים במלון אחר. לא התקיימו סיורים, אבל הייתה להקת נוגנים ששמחה את ליבנו, הייתה פינה "חקלאית" בה ניתן היה לשתול שתילי פרחים בעציצים. הייתה התכנסות באולם, ברכות והופעה. לא סתם הופעה: דני סנדרסון ולהקתו. האווירה הייתה לוהטת. הקהל, שגילו הממוצע היה 80 פלוס שר את כל הלהיטים הישנים והטובים של להקת גזוז (יהודה עדר, כבר אמרנו?) להקת כוורת ועוד, מחא כפיים עמד ורקד. דני סנדרסון עצמו נדבק מההתלהבות של הקהל וממש לא רצה לרדת מהבמה, ואנחנו התפנקנו בלפחות ארבעה הדרנים בסוף התכנית.

נקווה שבשנה הבאה נחגוג את ט"ו בשבט אצלנו בגליל העליון. אולי אפילו השמש תחייך אלינו.

• הדס דניאלי - למזכ"לות התנועה הקיבוצית

ביום שלישי הבא 13.2.2023 תתקיימה הבחירות לתפקיד מזכ"ל התנועה הקיבוצית. ההצבעה תהיה באמצעות הטלפון.

אני מקווה שבפעם הראשונה מזה שנים תהיה לנו מזכ"לית בראשות התנועה הקיבוצית. הדס, מקיבוץ יגור היא מועמדת ראויה שיש לה הרבה קבלות וניסיון בהנהלת התנועה. אל תשכחו להצביע.

שבת שלום

שיחזרו החטופים

שיחזרו החיילים

שיחזרו המפונים לבתיהם

@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@

דברי עכשיו ילדה, אני שומעת.
כל האל"מ התעלמו ממך.
דברי תצפי שלי, אני יודעת.
שגם הפעם לא הקשיבו לקולך.

דברו רשתות קשר שקטות, דברו עיניים.
ספרי לי מה כתבת ביומן המבצעים.
ראית את כל פחדי בשתי עיניך.
את גורלך חרצו קצינים בכירים.

עולם חדש וטוב כבר לא יהיה לך.
כל החיים תראי את הגיזרה.
כי מישהו שמע מה יש לך לדווח,
ואז חשב "שטויות, היא צעירה".

"תהיי שקטה, מאומה לא יקרה כאן"
"עוד פעם תציקי - נדאג לך למשפט".
"תהיה קטנה, היסטריה לא תועיל כאן".
"הייתי פה מג"ד - ואת רב"ט".

דברי עכשיו תצפיתנית, מה את אומרת?
אל תשמרי דבר במגירה.
אל תחכי יותר לסוף משמרת.
ספרי הכול לוועדת החקירה.

נעים להכיר – מפונים/ מיכל אשחר

לרגל המצב, המדור מתחדש עם הרצון להכיר את המשפחות שהגיעו אלינו מן היישובים המפונים.

והשבוע – משפחת ברידא

מי אנחנו?

הדס, מעצבת גרפית, דותן עובד במפעל בקיבוץ דן ואחראי על תשתיות והשכרות בשנר וגם בכיתת כוננות. עוז (בן שנתיים) בגנון. גם אמא של הדס (בלהה) ובן זוגה (משה) מפונים מיפתח, נמצאים כאן, בבית של משפ' עדר.

מאיפה מגיעים?

מקיבוץ שנר. דותן הוא בן קיבוץ שנר, והדס גדלה במשגב עם.

איפה גרים בקיבוץ?

גרים ברחוב הדס (הרכבות שליד האלונית) בבית ששוכרים נטע ונתן שנסעו לחו"ל.

הסיבוב שעשינו

יום יומיים אחרי שהתחיל הבלגן, היו הרבה חששות מחדירה ליישובים. בשלב מסויים החלטנו ברגע אחד, עלינו על האוטו בלי הרבה הכנות ונסענו. בעצם, הדס ועוז נסעו, דותן נשאר בכיתת כוננות. נסענו לאחות של הדס שגרה בצורן, היינו שם שבוע, עם עוד שני אחים שלנו שגם התפנו מהצפון. אחר כך פינו את יפתח למלון חוף גינוסר והגענו עם אמא שלי לשם. בהתחלה זה היה מגניב, שלוש ארוחות ביום, כינרת. אבל לא היה שם גן בשביל עוז, זה היה קשוח, ועם הזמן זה הפך להיות ממלון לכלא חמישה כוכבים. עם הזמן הגיעו גם אנשים שהיה לא פשוט להיות איתם.

ואז התחלנו לחפש מקום, ודרך היכרות עם נשים מהקיבוץ, הגענו לכאן. היה לנו הרבה מזל למצוא גם בית וגם מקום בגן כאן. היינו צריכים לקבל את ההחלטה במהירות, ואנחנו מאוד שמחים שקיבלנו אותה.

הגענו לכאן ב 20/11, ביום חורפי וגשום, העמסנו את כל הציוד שהבאנו למלון מהבית בשניר על עגלה, כיסינו בברזנט והגענו לכאן בגשם.

הקהילה בכפר הנשיא

מההתחלה היתה תחושה טובה של קהילה שרוצה לתמוך ולקבל אותנו כאן. מגיע לקהילה פירגון - כל מה שהיינו צריכים, עזרה עם חשמל, חימום, עזרה עם המחשב – מייד הגיעו אנשים שעזרו לנו. החינוך כאן ממש מצויין, ובכלל הקהילה והחברה כאן מאוד חזקה. לב הקיבוץ עם כל נשות הצוות המדהימות שלו, זה דבר מאוד מיוחד ושוקק חיים, וזה לא מובן מאליו.

מה ההמשך?

בינתיים אנחנו רוצים להישאר כאן עד סוף שנת הלימודים של עוז, ומקווים שאז כבר יהיה אפשר לחזור הביתה. כמובן שאנחנו לא יודעים מה יהיה.

תודה רבה, הדס, דותן ועוז. נעים להכיר ונעים שאתם פה, ומקווים שתחזרו הביתה בקרוב.

שירי מלחמת חרבות ברזל

לצאת מדיכאון

מילים: אופיר כהן ויגל אושרי
לחן: אופיר כהן ויגל אושרי

המשפחה, החברים, אחי לצאת לבילויים
שיחות עמוקות, שיחות של הנפש בלילה
להתמודד עם שינויים, ההרגלים הישנים
הנשמה במלחמה עם הקארמה.

עוד יבואו ימים טובים, אני מבטיח
עוד יבואו ימים טובים.

גם בשעות החשוכות של הלילה
תמיד יהיה כוכב קטן שיאיר לך
את עצמך, את הדרך הביתה
תמיד זה הכי חשוב לפני הזריחה
מיליון רכבות דוהרות עד אוסטרליה
מחפש רחוק את מה שנמצא לך
מתחת לאף, כל מכשול זה מדליה
קם ונופל אבל בדרך שלך.

להתמודד עם הפחדים, לקפוץ למים עמוקים
לשחות עד הסוף, להגיע לחוף עד הלילה
להאזין גם לשירים כי זמרים הם הרופאים
הכי טובים שיש למדע להציע.

עוד יבואו ימים טובים, אני מבטיח
עוד יבואו ימים טובים.

גם בשעות החשוכות של הלילה
תמיד יהיה כוכב קטן שיאיר לך
את עצמך, את הדרך הביתה
תמיד זה הכי חשוב לפני הזריחה
מיליון רכבות דוהרות עד אוסטרליה
מחפש רחוק את מה שנמצא לך
מתחת לאף, כל מכשול זה מדליה
קם ונופל אבל בדרך שלך.

בדרך שלך
בדרך שלך

מיליון רכבות דוהרות עד אוסטרליה
מחפש רחוק את מה שנמצא לך
מתחת לאף, כל מכשול זה מדליה
קם ונופל אבל בדרך שלך

9.2 אילן מדינה

10.2 טמיר קציר

כרמל רזנקרנץ

11.2 דוט שיינגזיכט

מיה קפלן

נועם גבאי

12.2 יעל שפרונג

חנן ווטרמן

13.2 שקד וולפין

איתי מור

14.2 בת שבע מרקוסון

15.2 רותי אלדר

איילה דבולט

יונתן אדלשטיין

סיפור לשבת

סיפור ליום המשפחה שחל ב-9.2.24

חום של משפחה - סיפור עם מסר מחמם במיוחד ליום המשפחה

איש אחד הפסיק במפתיע להגיע לאירועים המשפחתיים.

הדבר העציב את אחיו הצעיר והוא החליט ללכת לבקרו.

זה היה לילה קר והשניים ישבו מול האח המבוערת בביתו של האח.

במשך רגעים ארוכים ישבו שני האחים בשקט מול האח והביטו בלהבות החמימות.

כעבור מספר רגעים התקרב האח הצעיר לאח והוציא בזהירות גחל אחד גדול ובווער מתוך הגחלים.

הוא הרחיק אותו מהאש וחזר לשבת ולהביט על האש.
והמתין.

האח הגדול עקב אחר מעשיו של אחיו וראה איך הגחל הגדול החל לדעוך עד שכבה כמעט לחלוטין.

במשך דקות ארוכות ישבו שני האחים מול הלהבות ולא החליפו מילה.

לפני שהאח הצעיר עזב לביתו הוא לקח את הגחל האפור והקר והחזיר אותו לתוך הלהבות הבוערות.

מיד חזר הגחל לבעור בעוצמה כשהוא ניזון מחום הלהבות של הגחלים שלידו.

כששני האחים עמדו ליד הדלת ונפרדו לשלום חיבק האח המבוגר את אחיו הצעיר והודה לו על הביקור:
"אחזור למשפחה" אמר לו. "תודה לך על השיעור החשוב הזה". (מקור לא ידוע)

